

บทความวิทยานิพนธ์

**ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

**The Causal Factors Influencing Thai Learning
Achievement of Matthayomsueksa 3 Students at
Secondary School Under the Office of Si Sa Ket
Educational Service Area Zone 1**

เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์¹

ดร.นุชวรา เหลืองอังกูร²

ดร.สุมาลี ชูกำแพง³

บทคัดย่อ

การเรียนรู้วิชาภาษาไทยจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน ธรรมชาติวิชาและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและพัฒนาารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 630 คน จากโรงเรียน 18 โรงเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมวิชา

¹ มหาบัณฑิตสาขาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ประจำภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยจำนวน 40 ข้อ และแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับจำนวน 1 ฉบับแบ่งเป็น 7 ด้าน ด้านละ 15 ข้อ ได้แก่ ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน และความเอาใจใส่ผู้ปกครอง แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .26 ถึง .72 ฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .36 ถึง .88 ฉบับที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .24 ถึง .76 และแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับจำนวน 1 ฉบับแบ่งเป็น 7 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .64 ถึง .87 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะทางตรงอย่างเดียว ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน

โดยสรุป ปัจจัยเชิงสาเหตุที่สำคัญที่สุดและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยมากที่สุดตามลำดับ คือ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย และบรรยากาศในชั้นเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับ ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวแปร ที่กล่าวมา พยายามสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับผู้เรียน ปลุกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยฝึกฝนให้นักเรียนมีความถนัดทางการเรียน จัดการเรียนการสอน และจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด ควรหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจะให้ความสำคัญในการสอนภาษาไทย โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมีทักษะกระบวนการที่สามารถที่จะฟัง พูด อ่าน และเขียนได้และใช้หลักภาษาเชื่อมโยงประสบการณ์เรียนรู้สู่ชีวิตจริง และสู่โลกภายนอกและเป็นแนวทางประเมินผลเพื่อพิจารณาความสำเร็จของนักเรียนต่อคุณภาพการเรียนภาษาไทยของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนับว่าเป็นปัญหาสังคมต้องได้รับการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการเรียนการสอนจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตรฐานระดับชาติ (National Test) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในปีการศึกษา 2550 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.09 ซึ่งไม่ถึงร้อยละ 50 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1.2550 : เว็บไซต์) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ อาจเป็นผลมาจากปัญหาด้านปัจจัยเชิงสาเหตุหลาย ๆ ประการ

การเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นตัวผู้เรียนเอง การจัดการเรียนที่หลากหลายของสถานศึกษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งสถานศึกษาแต่ละแห่ง ควรตระหนักถึงผลสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน รวมถึงสภาพของการแข่งขันทางการศึกษา ว่ามีปัจจัยหรือสาเหตุอะไรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงหรือต่ำ สิ่งที่เป็นตัวชี้ว่าการเรียนการสอนมีคุณภาพหรือไม่ ดูได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่ำเพียงใด และสถานศึกษาจะพัฒนาให้เพิ่มสูงขึ้นได้อย่างไร ควรปรับปรุงพัฒนาที่จุดไหนอย่างไร ควรรู้ถึงสภาพปัญหาหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานั้น (รุ่ง แก้วแดง. 2542 : 82 – 84)

จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ว่ามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยมากน้อยเพียงใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลโดยตรงทางอ้อมหรือทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสารสนเทศ ให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อันเป็นการพัฒนาผู้เรียน รวมถึงเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาภาษาไทย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 4,201 คน จากโรงเรียน 23 โรง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 630 คน จากโรงเรียน 18 โรง ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยจำนวน 40 ข้อ และแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับแบ่งเป็น 7 ด้าน ด้านละ 15 ข้อ ได้แก่ ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียน และความเอาใจใส่ผู้ปกครอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ วิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

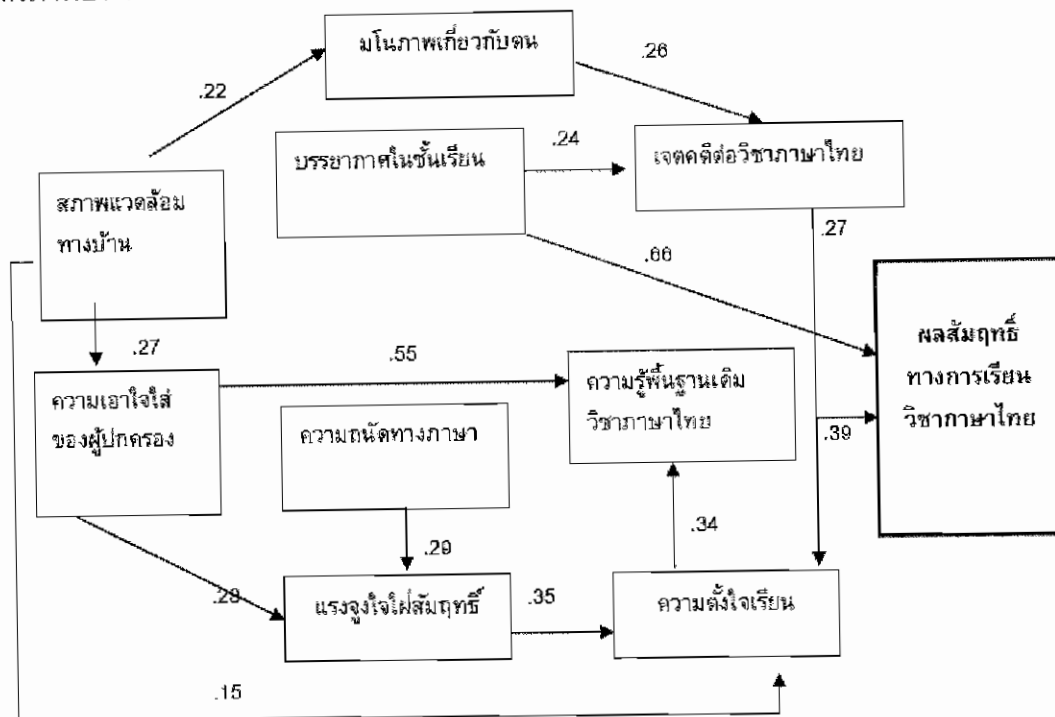
สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มี 9 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศในชั้นเรียนความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณา เฉพาะปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทยและบรรยากาศในชั้นเรียน สามารถนำมาเขียนในรูป สามารถเขียนในรูปฟังก์ชันเชิงเส้น ดังนี้

$$\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย} = f \left[\begin{array}{c} \text{ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย} \\ \text{บรรยากาศในชั้นเรียน} \end{array} \right]$$

2. รูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดังภาพประกอบ

ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงอย่างเดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และความเอาใจใส่ผู้ปกครอง

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ความถนัดทางภาษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความเอาใจใส่ผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน

1. ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ความรู้พื้นฐานเดิมประกอบด้วยความรู้ ทักษะ

และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องใหม่ จึงจัดไว้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ บลูม (Bloom. 1976 : 32) ให้ความเห็นว่าเนื้อหาวิชา ที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไป มักมีลำดับจากต่ำไปหาสูงต่อเนื่องกัน ช่วยให้ผู้เรียนรู้เรื่องใหม่ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธภูมิ ตรีเถื่อน (2550: 73) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ความถนัดทางภาษา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมเป็นความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ ผักผ่อนตัวเองและมีการสั่งสมไว้มากจนเกิดเป็นทักษะพิเศษเด่นด้านใดด้านหนึ่งพร้อมที่จะปฏิบัติกิจกรรมด้านใดนั้นได้อย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ มิณฐมนัส วรณมรินทร์ (2544: 89), ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่าความถนัดทางการเรียน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. ความตั้งใจเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อม คือ นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนได้มาก และจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงด้วยเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบชัย โพธินาแค (2546: 88-89) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยพบว่าความตั้งใจเรียนมีอิทธิพลในรูปสาเหตุต่อผลการเรียนโดยทางอ้อม

4. เจตคติต่อวิชาภาษาไทย เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยสูงจะรักการเรียน เอาใจใส่ค้นคว้าหาความรู้้อย่างเสมอ ซึ่งส่งผลให้มีความถนัดทางภาษา ความรู้พื้นฐานเดิม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีซึ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ประเสริฐ เทพศรี (2536: 59-61) พบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็น ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนั้น การเรียนรู้สิ่งใดจะต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นพื้นฐานเสมอ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีความมานะในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ของมิณฐมนัส วรณมรินทร์ (2544: 31) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มโนภาพเกี่ยวกับตนเองเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อที่

มีต่อตนเอง จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กอบชัย โพธินา แด (2545: 88-89) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. สภาพแวดล้อมทางบ้าน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ นักเรียนมีความตั้งใจเรียน มีความมั่นใจ จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากสอดคล้องกับงานวิจัย ของกรวิภา สวนบุรี(2546 : 91) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้าน มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เอาใจใส่ดูแล ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมีความมั่นใจ จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย ของ มิณฐ์มนัส วรรณมหินทร์ (2544: 89) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

9. บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียน มีสมาธิในการเรียน และมีความสนใจและตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนสอดคล้องกับงานวิจัย ของนวรรตน์ ประทุมดา (2546: 89) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่าบรรยากาศในการเรียนเป็นตัวแปรอิทธิพลที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์